

A Fővárosi Ítéletábrla dr. Kiss Krisztián ügyvéd (címe.) ártal képviseft felperes neve (felperes címe) felperesnek - dr. Tálosi Adrienn ügyvéd (címe.) ártal képviseft I.rendű alperes neve Szerkesztősége (I.rendű alperes címe.) I. rendű és II.rendű alperes neve Kft. (II.rendű alperes címe.) II. rendű alperesek ellen sajtó-helyreigazítás miatt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2018. november 7. napján meghozott 27.P.23.497/2018/11. számú ítélete ellen az I. és II. rendű alperesek részéről 12. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

#### ítéletet:

A Fővárosi Ítéletábrla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy fizessen meg a Magyar Ártam javára külön felhívásra 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

#### Indokolás

A fellebbezés elbírálása szempontjából releváns tényállás szerint az I. rendű alperes szerkesztésében, a II. rendű alperes üzemeltetésében álló ...hu internetes portálon 2018. szeptember 12-én „...at nevez ki vezető pozícióba a ...i ...os jelölt” címmel jelent meg egy írás.

A felperes az I. rendű alpereshez 2018. október 11-én juttatott el helyreigazítási kérelmet, melyben annak közzétételét kérte helyreigazításként, hogy „A 2018. szeptember 12. napján: »...at nevez ki vezető pozícióba a ...i ...os jelölt« címmel megjelent cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy felperes neve ...os jelöltként indult volna a ...i időközi polgármester választáson. Valótlanul állítottuk továbbá, hogy felperes neve a ...os parlamenti képviselő, ... közeli embere, és azt is valótlanul állítottuk, hogy felperes neve nevezte ki ...t a ...i közmunkaprogram vezetőjének. Valótlanul állítottuk azt is, hogy felperes nevenak muszlim szimpátiája lenne és ez más módon is megvalósult volna. Valótlan az az állítás is, és ezáltal a valóságnak nem megfelelő következtetés levonására alkalmas az az állítás, hogy felperes nevet egyáltalán nem zavarja a muszlimok jelenléte az önkormányzatban, és maga nevez ki olyan embereket, akik iszlám vallásúak, így feltételezhető, hogy támogatná a migránsok betelepítését. Valótlanul állítottuk azt is, illetve valós tényeket hamis színben tüntettük fel, így azok helytelen következtetés levonására alkalmasak, amikor azt írtuk, hogy felperes neve muszlim szimpátiája más módon is megnyilvánult, ugyanis ő nevezte ki a ... Hírmondó című önkormányzati újság főszerkesztőjévé a szintén muszlim ...ot is. Ezzel szemben a valóság az, hogy felperes neve független jelöltként indult a ...i időközi polgármester választáson, és nem ...os parlamenti képviselő közeli embere.

A valóság az, hogy nem felperes neve nevezte ki ...t a helyi közmunkaprogram vezetőjének, és felperes nevenak nincs iszlám szimpátiája, tehát ez nem is valósulhatott volna meg más módon sem. Valóság az, hogy felperes neve nem válogat emberek között vallási meggyőződése alapján, tudásuk, szakértelmük, alkalmasságuk, egyetemes emberi értékeik alapján ítél meg embereket, nem nevez ki iszlám vallású embereket és nem támogatja a migránsok betelepítését.

Kinevezési tevékenysége ellátásakor nem vehet figyelembe vallási kérdéseket, csupán a jogszabályok által meghatározott szempontok figyelembevételével nevezhet ki valakit, így ...ot sem azért nevezte ki, mert muszlim."

Az alperes a kérelemben foglaltaknak nem tett eleget, ezért a felperes a bírósághoz 2018. október 23-án érkezett keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az I. rendű alperest a helyreigazítás közzétételére, a II. rendű alperest a perköltségeinek megfizetésére.

Az alperesek ellenkérelmükben kérték a kereset elutasítását, és a felperes kötelezését a perköltségek megfizetésére.

Az alperesi álláspont szerint a cikk felperes által sérelmezett közlései ténybelileg megalapozott értékítéletek, következtetések, mely közlésekkel szemben sajtó-helyreigazításnak nincs helye.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetének részben helyt adott és kötelezte az I. rendű alperest, hogy az általa szerkesztett [www....hu](http://www....hu) internetes portálon a 2018. szeptember hó 28-án (helyesen 12-én) „...at nevez ki vezető pozícióba a ...i ...os jelölt” címmel megjelent cikk címe alatt, a cikk szövege előtt elhelyezve, az eredeti közléssel azonos helyen és betűszedéssel 8 napon belül, legalább 30 napon keresztül, kommentár nélkül jelentesse meg az alábbi közleményt:

„Helyreigazítás:

Cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy felperes neve ... jegyzőjeként a helyi közmunkaprogram vezetőjének nevezte ki az iszlám vallásra áttért ...t, valamint hogy muszlim szimpátiája következtében nevezte ki a ... Hírmondó főszerkesztőjévé a muszlim hitű ...ot, melynek következtében feltételezhető, hogy megválasztása esetén támogatná migránsok betelepítését."

Ezt meghaladóan a bíróság a keresetet elutasította és kötelezte a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 61.750 forint perköltséget, továbbá a Magyar Államnak 18.000 forint meg nem fizetett illetéket.

Kötelezte a felperest is, hogy fizessen meg a Magyar Államnak külön felhívásra 18.000 forint illetéket.

Az elsőfokú bíróság ismertette az Alaptörvény IX. Cikkét, a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 12. § (1) bekezdését, a polgári peres eljárásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 495. § (1) bekezdését. Megállapította, hogy a felperes a törvényi határidőket betartva terjesztette elő helyreigazítási kérelmét a sajtószervnél és nyújtotta be a keresetet.

A cikk azon közlésével kapcsolatosan, hogy a felperes az önkormányzati választáson a ... támogatásával indult, azt állapította meg, hogy az olyan valós ténybeli alapon nyugvó következtetés, amellyel szemben az Smtv. 12. § (1) bekezdése értelmében helyreigazításnak nincs helye. Ez következik a felperesnek az alperesi közléssel szembeállított állításából, továbbá abból is, hogy a felperes mögöttes támogatására vonatkozó alperesi közlés megalapozottságát ténylegesen maga a felperes sem tette vitássá. Abból az alperes által is közölt tényből, hogy a felperes „hivatalosan” függetlenként indul a polgármester választáson ugyanis nem vezethető le a felperes „nem hivatalos” támogatására vonatkozó alperesi közlés ténybeli megalapozatlansága.

Ugyancsak véleményközlésnek ítélte azt az alperesi közlést, hogy a felperes ... parlamenti képviselő közeli embere. A bizonyíthatósági teszt alapján ugyanis az, hogy valaki valakinek az embere egyéni értékítélet és nem a való világ egy objektív, az emberi tudattól független mozzanata. Annak ténybeli alapjait pedig a felperes saját nyilatkozata is alátámasztotta.

A keresetet ezért e körben is elutasította.

Megalapozottnak ítélte ugyanakkor azon közlés tekintetében a helyreigazítási igényt, amely arra vonatkozott, hogy a felperes nevezte ki ...t a ...i közmunkaprogram vezetőjének. Egyértelműen igazolható ugyanis, hogy a kinevezésre a felperes jegyzőként nem volt jogosult. Ezt a hatáskört az önkormányzati tulajdonban álló ... Kft. ügyvezetője gyakorolja. Nem osztotta azt az alperesi védekezést, hogy a kinevező személyében való tévedés a felperes társadalmi megítélése szempontjából közömbös pontatlanság. A PK 12. számú állásfoglalás alapján értékelve a cikk mondanivalóját egyértelműen megállapítható, hogy az alperesi sajtószervnek épphogy az állításuk szerint muszlim hitű ... kinevezése a vezető érve a felperes muszlim szimpátiájának alátámasztására, és csak ezt követően taglalják, hogy ez „más módon” is bizonyítható.

E körben - ... hitének bizonyításával kapcsolatosan - felajánlott alperesi tanúbizonyítást szükségtelennek ítélte, azt mellőzte az elsőfokú bíróság.

A felperes muszlim szimpátiájára, és az annak alátámasztására irányuló ... kinevezésére vonatkozó közleményt az elsőfokú bíróság egymással összevetve értékelte, mert ezen közlés két fordulatának elkülönített, és eltérő értékelését semmi nem indokolja függetlenül attól, hogy a felperes előbbi valótlan közlésnek, utóbbit valós tény hamis színben történő feltüntetéseként sérelmezte. Eseti döntésekre utalva rögzítette, hogy valós tényeknek összefüggéseiből önkényesen kiragadott, tartalmi szempontból fogytékos, és emiatt téves következtetés levonására alkalmas módon való közlés a valóság hamis színben történő feltüntetését jelenti, mely esetben szintén megalapozott a sajtó-helyreigazítás iránti kérelem.

Ezen közlés azonban sem egészében, sem elemeiben nem minősül valótlan tényállításnak, nincs tényállításként értelmezhető része. Az, hogy a felperes „muszlim szimpátiája más módon is megnyilvánult,” nem értékelhető objektív alapú bizonyítékokkal alátámasztható, azaz tényállításként értelmezhető közlésnek.

A sérelmezett közlések második fordulata, mely szerint felperes muszlim hitű személyt nevezett ki a helyi újság főszerkesztőjének nem pusztán elvi lehetőségét tartalmazza annak, hogy ez alapján hamis következtetést lehessen levonni. E körben a felperes ténylegesen a cikk írójának következtetését sérelmezi, ami viszont helyreigazításnak nem lehet tárgya.

Ez az alperesi állítás ugyanakkor ténybelileg megalapozatlan véleményközlésnek minősül, mert önmagában az, hogy a felperes muszlim hitű személyt nevezett ki egy pozícióra nem alkalmas azon következtetés levonására, hogy a felperes előtt ismert volt az általa kinevezett ember hite, és ez vezette őt a kinevezéshez, ezért a bíróság a helyreigazítás közzétételére kötelezte az I. rendű alperest.

Kiemelte az elsőfokú bíróság, hogy az alperesi állítás jogellenességének súlyát jelentős mértékben emeli, hogy magában hordozza az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésében foglaltak sérelmét is.

Ugyancsak véleménynyilvánításnak tekintette az elsőfokú bíróság az alperesi írás azon részét, mely szerint a felperest nem zavarja a muszlimok jelenléte az önkormányzatban, maga nevez ki ilyen vallású embereket, ezért felételezhető, hogy megválasztásával támogatná migránsok betelepítését. A felperes maga sem állította, hogy bárkinek a hitbéli elköteleződése zavarná figyelemmel arra is, hogy ilyen különbségtétel az Alaptörvénnyel ellentétes magatartás lenne.

Mivel ... és ... kinevezése tárgyában már kötelezte az alperest helyreigazításra az elsőfokú bíróság,

ezért azt nem tartotta szükségesnek megismételni.

A felperesnek a migránsok betelepítésére vonatkozó feltehető szándékával összefüggésben az elsőfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy ez ténybelileg megalapozatlan következtetés, mert az az alperesi újság valótlannak bizonyuló állításain alapul, ezért e körben is helyreigazításra kötelezte az alperest.

A valóság közlésére vonatkozó felperesi kérelmet megalapozatlannak értékelte és azt elutasította. A felperes ugyanis a helyreigazításra kötelezéssel érintett alperesi közlésekkel összefüggésben köztisztviselői működésére vonatkozó, tényállításnak nem minősül nyilatkozat közzétételére kérte kötelezni az alperesi szerkesztőséget, amely nem foghat helyt, mert csak való tény helyreigazításként történő közzétételének lehet helye.

A helyreigazító közleményt a PK 15. számú állásfoglalás szerint a kérelemtől némileg eltérő tartalommal rendelte el közzétenni, törekedve arra, hogy a helyreigazításból egyértelműen kitűnjön, hogy mely alperesi állítások közlését értékelte jogellenesnek.

A perköltség viseléséről a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján döntött figyelembe véve, hogy a a sérelmezett közlések súlyponti részében a keresetnek helyt adott. Tekintettel volt a jogi képviselők által elvégzett munkára és a felperes esetében a megbízási szerződésben foglaltakra is.

A le nem rótt illeték megfizetésére egymás között egyenlő arányban kötelezte a felperest és a II. rendű alperest.

Az elsőfokú ítélet ellen az alperesek terjesztettek elő fellebbezést.

A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (3) bekezdés c) és d) pontjaiban megjelölve kérték, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján változtassa meg és a felperes keresetét teljes egészében utasítsa el.

Hivatkoztak arra, hogy a felperes kinevezéseire tekintettel a muszlim szimpátiájáról alkotott véleményük kellő ténybeli alappal rendelkezett. Közismert tényként hivatkoztak arra, hogy ..., aki korábban a ....hu internetes felület főszerkesztője, a ... Közösség alelnöki tisztét is betöltötte. Életszerűtlennek tartotta, hogy a felperes a ...mal összefüggésben megjelent sajtóhírek ellenére ne tudott volna muszlim hitéről. ... muszlim hite ugyancsak nem volt cáfolat a per során. Fenntartották e körben, hogy a kinevezői jogkörben való tévedés lényegtelen pontatlanság, mert a közmunkaprogram felügyelete jegyzői hatáskör. A jegyző jóváhagyása és közbenjárása nélkül a vezető kinevezése nem valósulhatott volna meg.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

Észrevételezte, hogy az alperesek lényegében az elsőfokú eljárásban felsorakoztatott érveiket ismételték meg. Hivatkoztak arra, hogy ... muszlim hite ténybelileg nem igaz, amit bizonyít a Fővárosi Törvényszék 31.P.21.677/2018/16. sorszámú ítélete.

A felperes vallási szimpátiájával kapcsolatosan hivatkozott arra, hogy e körben az alperesek mindössze megalapozatlan és az Alaptörvény rendelkezéseibe is ütköző feltételezésekre hivatkoztak.

... kinevezése körében hivatkoztak arra, hogy a kinevező nem a felperes volt, az az alperesi vélemény, hogy a kinevezéshez valakinek a közbenjárása kellett ténybelileg megalapozatlan állítás.

A fellebbezés alaptalan.

A fellebbezésben foglaltak alapján a másodfokú bíróságnak abban a kérdésben kellett állást

foglalnia, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényekből szükséges-e eltérő jogi következtetést levonni, vagy a megállapított tényeket másként minősíteni, illetve szükséges-e az elsőfokú bíróságnak az anyagi jogszabályok szerinti mérlegelési jogkörben hozott döntését felülmérlegelni [Pp. 369. § (3) bekezdés c) és d) pont].

A másodfokú bíróság a fentiek szerint az elsőfokú ítélet megváltoztatására nem látott indokot. Az elsőfokú bíróság ugyanis a tényállást helytállóan állapította meg, az alkalmazandó jogszabályok körét helyesen határozta meg, levont következtetéseivel, így döntésével a másodfokú bíróság részben eltérő indokokkal egyetértett.

A fellebbezésben és a fellebbezési ellenkérelemben foglaltakra tekintettel azt emeli ki, hogy az elsőfokú bíróság helytállóan a PK 12. számú állásfoglalásban lefektetett szempontok alapján értelmezte a sérelmezett közleményt.

Az alperesi cikk lényegét az a véleménynyilvánítás képezte, hogy a felperes szimpatizál az iszlám hittel, amit a cikk írója fenyegetőnek tartott a migránsok betelepítése szempontjából is. Önmagában ez a véleményalkotás, még ha téves alapokon is nyugszik az Smtv. 12. § (1) bekezdése alapján nem sérelmezhető. Az alperes azonban ezen véleménye alátámasztásául közölt olyan valótlan tényeket, amelyek tekintetében az elsőfokú bíróság helyesen kötelezte helyreigazításra.

... kinevezésével összefüggésben az elsőfokú bíróság megfelelően tulajdonított jelentőséget az alperes által sem vitatott valótlanlásnak. Önmagában a kinevező személyében való tévedés a felek által egyezően előadott hierarchiában valóban lehet lényegtelen, a cikk mondanivalója szempontjából azonban központi elem. E körben az alpereseknek, a felperes vitatására tekintettel nem pusztán a kinevezett személy hitbéli meggyőződését kellett volna bizonyítania, hanem azt, hogy volt olyan felperesi ráhatás a kinevezés érdekében, amely a kinevezett személy és a felperes közös vallási szimpátiáján alapult, továbbá azt, hogy a kinevezett személy más okból alkalmatlan lett volna a tisztség elnyerésére. Mindezek tekintetében azonban az alperesek pusztán feltevésekre hivatkoztak. Ebből viszont az következik, hogy az alperes által sem vitatott valótlan tényállítás a felperes megítélése szempontjából bír olyan jelentőséggel, amely indokoltá teszi, hogy az alperes a valós tényekről megfelelően tájékoztassa a közvéleményt. Különösen indokolt ez abban az esetben, amennyiben a cikk írója a felperes társadalmi megbízatásával összefüggő kérdésben nyilatkozik meg.

... kinevezésével összefüggésben ugyancsak a felperes motivációjának, nem pedig a kinevezett személy hitének van jelentősége. Az elsőfokú eljárás során ugyanakkor a felperes azon állítását, hogy ... hitéről nem rendelkezett tudomással az alperes nem vitatta, e körben semmiféle bizonyítást nem ajánlott fel. A fellebbezésben hivatkozott erre vonatkozó köztudomású tények a Pp. 500. § (1) bekezdés g) pontjában foglalt korlát miatt nem vehetők figyelembe. Megjegyzi azonban a másodfokú bíróság, hogy e körben az alperes konkrétumot ugyancsak nem jelölt meg, ezen tények igazolásául bizonyítékot nem csatolt.

Ugyanakkor az alperesi cikk írója úgy fogalmaz „Ő ugyanis a szintén muszlim ...ot nevezte ki a ... Hirmondó című önkormányzati újság főszerkesztőjévé, amit egy képviselő-testületi ülésen el is ismert.” A ... tekintetében bizonyítatlan állításra tekintettel ez a közlés ugyancsak valótlannak bizonyul.

Az alperes tehát sem azon állítását, hogy ... és ... az iszlám hívei, muszlimok, sem azt nem tudta bizonyítani, hogy a felperes őket vallási meggyőződésük miatt nevezte ki adott tisztségre. Erre

tekintettel az sem igazolható, hogy a felperes megválasztása esetén támogatná a migránsokat. Ezt az állítást, még ha feltételes módon is fogalmazott az alperesi cikk írója kizárólag ezen két valótlan állításra alapozta. Ebből pedig helytállóan következtetett az elsőfokú bíróság arra, hogy ez a közlés is az Smtv. 12. § (1) bekezdése szerinti helyreigazítást tesz szükségessé. Valótlan állítás ugyanis nyelvtanilag burkolt, következtetésnek tűnő formában is megvalósulhat. A cikk teljes kontextusa alapján ugyanis éppen arra kívánt a valótlan tények útján a cikk írója rávilágítani, amit a leadben is kiemelt, miszerint a felperes megválasztása fenyegető tényné teszi az „iszlamizációt” és a migránsok betelepítését.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság - kisebb részben eltérő indokolással - az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A peres felek tárgyalás tartását nem kérték, perköltségigényt nem terjesztettek elő, költségjegyzéket nem csatoltak, ezért a másodfokú perköltség viselése tárgyában a másodfokú bíróság a döntéshozatalt mellőzte.

A le nem rótt fellebbezési illeték viseléséről a Pp. 364. § utaló szabálya alapján alkalmazandó Pp. 101. § (1) bekezdés és 102. § 1) bekezdés, a Pp. 499. § (1) bekezdés, valamint a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján döntött.

Budapest, 2019. február 20.

dr. Kovaliczky Ágota s.k.  
a tanács elnöke, előadó bíró

dr. Istenes Attila s.k.  
bíró bíró

dr. Kovács Éva s.k.